



Het internet in België stond nog in de kinderschoenen, toen Paul D'hoore er met zijn neus voor communicatie en vormgeving al de ongekende mogelijkheden van vermoedde. Reclame op het internet? Zijn docenten aan Sint-Lucas in Brussel stonden nog sceptisch tegenover dit idee voor een eindverhandeling, vandaag het stokpaardje van de bedrijfswereld. En nu tekent Paul D'hoore voor het vernieuwde KerkNet.

Lieve Wouters

PAUL D'HOORE

'Nieuwe KerkNet was gigantische uitdaging'

BEZOCHT u de nieuwe website van de Vlaamse Kerk nog niet? Surf u dan naar www.kerknet.be vóór u verder leest. Kwestie van een beetje bij te blijven. Voilà. Ziet u nu die sobere maar toch frisse lay-out? Op tientallen knoppen kunt u doorklikken, naar informatie uit de bisdommen, naar de artikels in *Kerk+Leven*, naar nieuwsberichten, noem maar op. U kunt er uw mening kwijt over wekelijks een nieuwe stelling en zelfs onze kardinaal waagde zich (eventjes) aan een blog waarin hij het gesprek met de bezoeker aanging. Van elke parochie vindt u makkelijk alle info met betrekking tot de weekendvieringen en vele hebben intussen een eigen webpagina.

Wie een beetje van internet afweet, droomt nu al luidop van nieuwe mogelijkheden. Waarom geen ruimte geven aan een missionaris om van de andere kant van de wereld af en toe verslag te doen van zijn ervaringen? Waarom niet in samenwerking met Braambos of Radio Spes leuke filmpjes of geluidsfragmenten de wereld insturen via KerkNet? Paul D'hoore ziet het allemaal al voor zich. Na de oplevering van de nieuwe site zit zijn werk er nochtans groten-deels op. Het is nu aan de (deel)verantwoordelijken om te zorgen voor onderhoud en uitbouw van de website. Toch blijft hij persoonlijk betrokken bij het reilen en zeilen op KerkNet. Niet enkel uit eergevoel, ook omdat hij als christen bekommerd is om het bij de tijd blijven van de Kerk.

- Hoe kwam men bij jou terecht voor dit project?

Toen ik nog als webdesigner bij Netvision werkte, bijna tien jaar geleden, kwam men daar aankloppen voor het ontwerpen van een tweede versie van KerkNet. De website bestond toen al een vijftal jaar en was aldus bij de pioniers in het kerkelijke milieu op het net. Door overnames ging Netvision intussen op in andere bedrijven. Zelf besloot ik, na een tijd voor onder meer IBM te hebben gewerkt, zelfstandig te worden. Met enkele vrienden, ieder met zijn eigen kwalificatie, vormden we al een tijdje een netwerk,

waarbij we voor bepaalde projecten samenwerkten. We goten dat in een vastere vorm onder de naam Resilion. Daar wist KerkNet me opnieuw te vinden. We maakten onder meer de nieuwe website van Averbode. Momenteel zijn we bezig voor *P-magazine* en *Che*, een heel ander genre, maar dat maakt het juist boeiend.

Ik geniet er elke dag van om zelfstandig te zijn. Adieu files, hallo tijd voor het gezin. Heb ik er zin in, dan knijp ik er tussenuit. En

toch leggen we ons dubbel toe voor onze klanten. Ik werk gemiddeld negen uur per dag, sommige collega's nog meer. We doen alles voor de tevredenheid van een klant. Mensen zijn veel te karig met complimenten, vind ik. Ik krijg er graag en deel er evenveel uit. Dat motiveert.

- KerkNet was één van je grootste professionele uitdagingen tot-nogtoe, zeg je. Wat waren de belangrijkste kwesties?

Ik herinner me onze eerste vergadering nog als gisteren, een 'blue sky meeting' noemen we dat. Je kent elkaars verwachtingen niet of nauwelijks, doet voorstellen, moet aftasten. We probeerden de klant ervan te overtuigen de Kerk te zien als een bedrijf, met de kardinaal als CEO. Voor de Kerk is het, net als voor een bedrijf, belangrijk herkenbaar te zijn, met één stem te spreken en een sterke identiteit uit te dragen. Vandaar dat we gingen voor een strakke vorm, toegepast op alle niveaus: van openings- tot parochiepagina.

Wie de vorige versie van KerkNet nog voor ogen heeft, zal zich herinneren dat die helemaal uit zijn voegen was gegroeid. Als een Volkswagen Golf waarin je een gezin van zes wilt proppen. Het blijft een goede wagen, maar hij kan de lading niet meer aan. Zo was het ook met de site. Er was nauwelijks iets database-gestuurd, alles gebeurde met de hand en wel voornameel door één persoon.

De grootste uitdaging was dan ook de zo complexe structuur van de Kerk vertaald te krijgen in een werkbaar systeem. Gelukkig ben ik nogal thuis in die wereld, anders zou ik waarschijnlijk kop noch staart hebben gekregen aan alle geografische, pastorale en andere opdelingen. We stelden ons heel open op, investeerden met vier mensen van Resilion veel tijd in ontelbaar veel meetings. Op het scherm zie je niets van het ingewikkelde systeem dat de site aanstuurt. In het totaal hebben zo'n vijfhonderd mensen al dan niet gedeeltelijke toegang tot de administratie van de website. Zo is het voor elke parochie mogelijk eigen informatie toe te voegen. Voor de persoon die plaatselijk deze taak op zich wil nemen, vraagt het maar een heel kleine moeite, maar het resultaat mag er zijn.

- Speelde je eigen overtuiging een rol bij het uitwerken van deze opdracht?

Ik kom uit een West-Vlaams traditioneel katholiek gezin. Het geloof loopt als een rode draad door

De vorige versie van KerkNet was als een Volkswagen Golf waarin je een gezin van zes wilt proppen

mijn leven. Mijn eerste communie herinner ik me nog levendig en samen met mijn broer was ik misdienaar tot het kleed me al op de knieën hing. Vader was actief in de kerkfabriek en er kwamen geregeld 'eerwaarden' bij ons thuis op bezoek. Hoewel ik ook wel vragen stel bij een aantal problemen en situaties in de Kerk, bleef ik altijd groot respect en sympathie koesteren voor het instituut, de eredienst en haar bedienaars.

Zonder die achtergrondkennis en gevoeligheid zouden we zeker niet zo snel op dezelfde golfengte hebben gezeten. We waren ook best fier op deze opdracht en wilden niet teleurstellen. Uiteindelijk hebben we er zeker veel meer tijd in geïnvesteerd dan aanvankelijk in het budget was opgenomen. Dat is niet enkel uit sympathie, hoor. Eergevoel speelt daarin ook mee. De site mogen maken van de Kerk in Vlaanderen, zo'n immens project, dat is zeker niet slecht voor onze uitstraling als bedrijf.

- Wat betekent geloof voor jou?

Ik ben daar niet dagelijks mee bezig, maar het maakt onmiskenbaar deel uit van mijn persoon. Ik heb geen enkele moeite om daarvoor uit te komen, maar anderszijds heb ik ook geen behoefte om over ethische of geloofsthema's in discussie te gaan met andersdenkenden. Mijn geloof is weinig beredeneerd, soms zelfs op het naïeve af. Zo hoop ik mijn overleden vader ooit in de hemel terug te zien. En als ik daar aan de hemelpoort sta - ik stel me dat voor op Marc-Sleensiaanse wijze - is het eerste wat ik aan God zal vragen zoals Nero pleegt te doen, waarom sommige kinderen met minder kansen ter wereld komen. Dat is nu echt iets waar ik het moeilijk mee heb.

Geloven kun je ook omschrijven als hopen. Ik hoef niet te weten dat God bestaat, dat bidden werkt of Jezus echt wonderen deed. Ik zie dat mensen die naar Lourdes of Oostakker gaan, daar gelukkig zijn. Dat is genoeg. Toch?



© Kristof Ghyselinck